

Az Evangélizációs és Missziói Bizottság határozata a Kornéliusz Programról

A MEE Evangélizációs és Missziói Bizottsága 2015. május 26-i ülésén megtárgyalta és megvitatta a Gyülekezeti és Missziói Osztály által készült anyagot, a Kornéliusz Programot. **A Bizottság egyhangú döntése: a Kornéliusz Programot, mint a Magyarországi Evangélikus Egyház missziói stratégiáját, országos stratégiaként nem fogadja el.**

A Bizottság döntését az alábbiakkal indokolja:

A GYÜMI Kornéliusz programja érzékeny, igényes dolgozat. Gyülekezetre és családra fókuszál, indirekt missziói attitűddel. Erénye, hogy önértelmezésre próbálja segíteni az egyházat, annak szolgálattevőit. Továbbá, hogy szenszibilisen emberi. A klasszikus misszió, illetve a lelkeszi, gyülekezeti munka nem mindig figyel a „talajra”, hanem csak szórja a magot. Egyik legfontosabb célkitűzése a tervezetnek, hogy a gyülekezeti élet körülményeit is családbaráttá kívánja fejleszteni.

„Az oktatási és diakóniai intézmények fenntartása mellett olyan közösségi terek kialakításának és működtetésének megfontolása, amelyek szabadidős családi programok megvalósítását teszik lehetővé. (Játszóház, játszótér, szabadidős park, családok háza, stb.) Kitalálni annak módját, hogy ezek keretében hogyan hozható közel a bibliai üzenet, az evangélikus jelleg a látogatókhoz.

Együttműködés az Építési és Ingatlan Osztály munkatársaival. Családbarát terek kialakítása a gyülekezetekben. (családbarát helyiségek és kertek, igény szerint átrendezhető csoportszobák, családbarát berendezések: babaszőnyeg, pelenkázó, játéksarok, stb.)”

Azonban missziológiai körökben egyetértés van ma abban, hogy alapjában véve kétféle missziói felfogás létezik. Az egyik a **gyülekezet missziói dimenzióját**, a másik inkább a **gyülekezet missziói intencióját** hangsúlyozza. Másként szólva az első a gyülekezet egyfajta *passzív* missziói jelenléte a világban. A másik sokkal inkább *aktív*, kilép a templomfalak közül és többféle aktív módon törekszik a tanítvánnyá tételre. A Kornéliusz Program elsősorban a **gyülekezetek missziói dimenziója megerősítésének kíván a programja lenni, míg a missziói intenciót elhanyagolja**. Sőt többször is érzékelhető benne egyfajta apologetikus hangnem a tanítvánnyá tétel feladatát komolyan vevő törekvések irányában.

„A missziói elgondolások általános irányítévesztése, hogy módszertani, mondhatni marketing kérdésként kezelik a misszió ügyét. Hogyan, milyen eszközzel és módszerrel tudom átadni a másoknak, amit szeretnék?”

Emellett a Kornéliusz Program az Apostolok Cselekedeteinek könyvében leírt számtalan direkt missziói eseményből *csak egyet emel ki*, ezzel viszont egyoldalú értelmezésnek ad teret. Figyelmen kívül hagyja Pál apostol missziói útját, ezen belül pedig azt, hogy Pál sosem várta meg, hogy hívják, a Küldőnek engedve akkor is ment, ha kidobták a zsinagógákból, megverték és börtönbe csukták. Macedóniába s ezzel együtt Európába is úgy indul el, hogy Isten küldi őt – s nem onnan hívják. – *A misszió tehát* csupán csak a Cselekedetek könyve és az ősegyház történései alapján is *sokszínű, nem egységes* – mert Istennek is számtalan különböző útja van az emberhez. Ezért is helytelen tehát csupán csak egyetlen eseményre egy egész missziói stratégiát felépíteni.

Mindemellett Jézus Krisztus missziói parancsa is egyértelműen aktivizál: *menjete el, tegyete tanítvánnyá, kereszteljete, tanítsatok!*

Összegzés: az Evangélizációs és Missziói Bizottság a Kornéliusz Programot teológiai szempontból több pontban is vitathatónak ítéli és további teológiai tisztázást tart szükségesnek.